

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

rádi bychom se s vámi opět podělili o novinky z našich projektů. Velmi si vážíme spolupráce s herečkou Bárou Munzarovou, která se začátkem roku stala naší adoptivní maminkou a podporuje vzdělání chlapce v Keni. Proč vidí v pomoci smysl si přečtete v jejím příspěvku na této straně.

Velkou novinkou v naší organizaci je posila na pozici fundraisera, na poslední straně přinášíme informace k nové kampani a také pozvánky na partnerské snídaně. Pokud víte o firmách, kterým se rozvojová pomoc líbí, prosím přepošlete tuto informaci dál, děkujeme.

A nechybí ani několik ohlédnutí a poděkování, například za velmi vydařené benefiční akce na podporu dětí z komunitního centra Ostrov Naděje v Keni.

Přejeme všem krásný letní čas, dovolené, prázdniny a rádi se s vámi potkáme třeba na letních festivalech. Pozvánky najdete na našich stránkách nebo facebooku.

Za Centrum Narovinu Simona Heřtusová
simona.hertusova@adopceafrika.cz

Herečka Barbora Munzarová podporuje projekty Centra Narovinu

Nevěřím na náhody. Věřím, že věci a různé události se v našich životech dějí přesně tak, jak se dít mají. Jsme to my sami, kdo řídíme své životy přijímáním zodpovědnosti za svá rozhodnutí. Cestou, na kterou se v životě vydáme, si sami utváříme svou budoucnost.

Proto vím, že když jsem v únoru letošního roku pocítila doslova bytostnou potřebu vzepřít se mediální a populisticko-politické masáži strachu z uprchlíků a ze všeho nám neznámého, která se na nás valí nepřetržitě ze všech médií, když

jsem pocítila velkou potřebu zapojit se do pomoci potřebným, nebyla náhoda, že má první myšlenka směřovala k adopci na dálku.

Při prvotním vyhledávání na internetu mě okamžitě zaujal projekt Centra Narovinu, který kromě adopce na dálku zahrnuje i projekt OSTROV NADĚJE.

Lidé, kteří se na projektu podílejí, kteří ho vedou a zároveň utvářejí, si zaslouží obdiv a podporu nás všech. Tito lidé jsou pro mě zosobněnými Anděli našich uspěchaných životů, kteří nám svými ČINY, ne prázdnými slovy, dokazují, že lze i v dnešní kvapné a mnohdy sobecké době vytvořit něco ojedinělého, prospěšného, ba doslova zázračného na téměř opačném kousku světa.

Pojďme si, prosím, každý ten svůj ostrov naděje vytvořit sami v sobě už jenom tím, že se nenecháme zastrašit ukřičenými jedinci plnými nenávisti. Pojďme se na malou chvíli zastavit a na začátek si třeba jen přečíst o činnosti a aktivitách Centra Narovinu. Pak už nám totiž nebude nic bránit v tom, udělat si malou radost tím, že třeba taky pomůžeme. Je totiž moc krásné pocítil alespoň malým dílkem, na který každý z nás nějakým způsobem dosáhne, radost ze sounáležitosti všech lidí na planetě. Už třeba jenom šíření samotné informace o tomto neskutečně ojedinělém projektu může pomoci.

Přeji Vám všem jen samé libé pocity z vědomí, že pomáháte.

*Bára Munzarová
adoptivní maminka chlapce v Keni*

Komunikace mezi dětmi a adoptivními rodiči přináší velkou radost

Anerly Gift Agubasu v programu Adopce na dálku dostala od své adoptivní rodiny spolu s dopisem i nové fixy. I malé dárečky přinášejí dětem v Keni velkou radost.

Adoptivní rodič pak v dopise, spolu s vysvědčením a fotografií, našel i tento krásný namalovaný obrázek.

Příběh ze zdravotního pojištění

Chripine Owino (40852) je 19-letý chlapec, který je v adopci na dálku již skoro 10 let – od roku 2009 je zároveň díky svému adoptivnímu rodiči zapojen i v našem programu zdravotního pojištění. Jeho levá noha byla od narození kratší než pravá a do svých pěti let se tak mohl pohybovat jen plazením, poté začal používat umělou nohu. Vzhledem k problémům s dalším růstem postižené končetiny trpěl Chripine častými zraněními a dalšími komplikacemi, a tak mu nakonec nohu na začátku roku 2011 amputovali. Tato operace byla velice nákladná, chlapec navíc musel pět měsíců po operaci strávit doma a na střední školu tak mohl nastoupit až v průběhu roku. Dostal novou protézu, ale ta se mu bohužel v roce 2013 ve škole zlomila. Vzhledem k tomu, že ji nešlo opravit, mu pomohlo Centrum Narovinu získat novou náhradu. Po nějakém čase už tato noha byla Chripinovi malá – kvůli tomu trpěl častými bolestmi zad, kulhal a nebyl schopný ujít delší vzdálenosti. V květnu 2015 začal chlapec studovat na škole Kenyatta University, obor Plánování a řízení v oblasti životního prostředí. Na rozdíl od internátní střední školy, kterou chlapec do té doby navštěvoval, se musel v této škole často pohybovat. Ze zdravotního pojištění mu tedy byla pořízena nejen nová protéza, ale zároveň mohl začít docházet na pravidelnou fyzioterapii. Díky tomu dokáže nyní ujít mnohem větší vzdálenosti, a může se tak bez problémů pohybovat po univerzitním kampusu tak, jak je potřeba. Nebýt zdravotního pojištění, chlapec by byl z větší části imobilní, což by mu značně komplikovalo studium.

Pavel Procházka

Malá statistika z posledního zdravotního pojištění od června 2015 do dubna 2016

- Celkem se v tomto období řešilo 473 případů (446 ambulantně a 27 hospitalizací).
- Každý pojištěnec podstoupil v srpnu preventivní prohlídku (včetně laboratorních testů moči a krve).
- Zdravotní pojištění zahrnovalo široké spektrum léčebných zákroků – léčba epilepsie, astmatu, operace mozku, hromadné odčervování, pořízení protézy a následná rehabilitace atd.
- Nejčastěji byla léčena malárie, infekce horních dýchacích cest a břišní tyfus.
- Nejvyšší vyplacená částka za zdravotní případ byla ve výši 53 800,- Kč (KSH 215 260,-).

Příklad konkrétní pomoci rodině v Keni – Rolex díky podpoře chodí do školy a rodiče mohli začít s podnikáním

Tříletý Rolex Otieno bydlí se svými rodiči a dvěma sourozenci na ostrově Rusinga, kde od ledna 2016 navštěvuje školku v našem centru Ostrov Naděje. Obživa rodiny spočívá jen na otci, který se jí doposud snažil obstarat rybařením – k němu si ovšem musel pronajímat síť, a měsíčně tak vydělal sotva 1500 KES (cca 350 Kč).

V polovině minulého roku se nám Rolexovi podařilo najít adoptivního rodiče. Ten doufal, že by rodině mohl pomoci i jinak než jen běžnou platbou školného. Původně se tedy uvažovalo o nákupu rybářských sítí, aby nebyl zisk z rybaření krácen zbytečnými poplatky za jejich pronájem. Náš místní koordinátor navštívil rodinu, aby s nimi nápad probral, ale otec chlapce, pan Evans Otieno Odhiambo, se mu svěřil se svou největší starostí – rybolov je poslední dobou stále složitější a jsou dny, kdy se mu nedaří chytit jedinou rybu. Po dlouhém přemýšlení nakonec sám přišel s trochu jiným nápadem...

Na ostrově Rusinga ještě stále většina lidí používá ke svícení petrolejové lampy – pana Otiena tedy napadlo, že by si mohl otevřít malý obchod, kde by lidem z okolí petrolej prodával. S obchodováním sice neměl žádné větší zkušenosti, ale do nápadu byl zapálen, a tak jsme se nakonec po konzultaci s adoptivním rodičem rozhodli mu s jeho snem pomoci.

Adoptivní rodič zaslal prostřednictvím extra platby rodině 15 500 Kč na rozjezd nového podnikání. Za tyto peníze náš keňský koordinátor pomohl rodině obstarat celkem 45 kanystrů petroleje a sehnat také roční pronájem prostoru, v němž si rodina zařídí svůj nový obchod. Doufáme, že se jim v podnikání bude dařit, a zlepší se jejich dosud velmi těžké životní podmínky. Držte jim s námi palce!

Pavel Procházka

Klub přátel adopce

Na fondu Klubu přátel adopce se od ledna do konce dubna 2016 nashromáždilo celkem 5486 Kč. Z těchto peněz byl na jeden trimestr podpořen částkou 4800 Kč student Steven Junior Ochieng (ID 50683). Chlapec v lednu nastoupil do prvního ročníku naší nové střední školy „Island of Hope Humanist Mixed Boarding School“, ale bohužel ztratil svého předešlého adoptivního rodiče. Pro jeho maminku, která je vdova, je téměř nemožné sehnat dostatek peněz na zaplacení školného. Steven se učí dobře, baví ho především chemie, biologie, fyzika a business studies. Rád by šel na univerzitu a stal se inženýrem.

Z přeplatků, které nám věnovali adoptivní rodiče, jsme podpořili částkou 4800 Kč i další dva prváky z naší střední školy. Prvním je Jack Johnson Onyango (ID 51411), který by se jednou rád stal stavařem a nejvíce ho baví geografie, druhým je Wrey Onyango Ogweno (ID 51962), který žil předchozích 8 let v našem sirotčinci.

Částkou 2400 Kč bylo dále podpořeno 16 dětí, které v letošním roce navštěvují poslední ročník základní školy (ID 40788, 40962, 41101, 41263, 41295, 41411, 41436, 41725, 41818, 51410, 51470, 51743, 51747, 51878, 51955, 50520) a 15 dětí, které navštěvují poslední ročník střední školy (ID 40398, 40453, 40556,

40866, 40877, 50323, 50392, 50794, 50798, 51321, 51540, 51553, 51580, 51607, 51899). Jejich příběhy naleznete na našich stránkách v databázi dětí volných k adopci.

Děkujeme za zaslání darů na Klub přátel adopce a za věnované přeplatky, protože umožňují dětem, které ztratily svého adoptivního rodiče, dostudovat.

Novinky z komunitního centra Ostrov Naděje na Rusinga Island v Keni

Ostrov Naděje v číslech:

- zaměstnanců celkem: 47
- dětí v sirotčinci: 65
- volných míst v sirotčinci: 12
- dětí ve školce: 93
- dětí na základní škole: 272
- studentů na střední škole: 31
- celkově adoptovaných dětí za běžnou částku: 231
- celkově adoptovaných dětí za dvojnásobnou částku: 67
- registrovaných pacientů: 15 120
- narozených dětí za rok 2015: 58
- narozených dětí od začátku roku 2016: 31
- chovaných slepic na farmě: 197
- průměrně snesených vajíček měsíčně: 1 986
- ryb vylovených z chovných rybníků za rok 2015: 238
- ryb nasazených do chovných klecí: 15 000

Střední škola

Aktuálně byla dokončena první fáze výstavby – 2 budovy dívčí ubytovny s 8 pokoji a sociálním zázemím, 2 budovy chlapecké ubytovny s 8 pokoji a sociálním zázemím, 1 budova školy se dvěma třídami a laboratoří.

Celá příprava filozofie školy a obsah výuky se zvládly dle plánu. Je třeba dále rozpracovat do detailu části výuky, které jsou klíčem naší filozofie a v Keni neexistují vhodně zpracované tak, aby se daly použít, například předmět „Life skills“ s prvky výuky k nenásilí a sebepoznání. Vytváří se proto mezinárodní tým, který bude pomáhat s rozvojem obsahu „humanistické školy“. Vyučuje se po jednotlivých předmětech, ale rádi bychom zařadili projekty, které by šly napříč jednotlivými předměty a také blokový způsob výuky. V počítačové učeb-

ně se zatím vyučuje jen předmět IT, ale máme programy i pro jiné předměty. V Ostrově Naděje zatím není připojení na elektřinu, hodiny v počítačové učebně se proto musí omezovat kvůli vysokým nákladům generátoru.

Profesionální školení ředitele střední školy Ostrova Naděje

V lednu strávil ředitel Philip dva týdny v pražské Park Lane International School. Důraz byl kladen na prožitkové výukové metody a přístup k dětem, zkušenosti s vedením školy a potřebou vzdělávání učitelů. Cílem bylo zprostředkovat zkušenosti s interaktivní metodou výuky a tvořila se představa nově vznikající školy a humanistické filozofie (nenásilí, respektující přístup, svoboda volby, vnitřní motivace, důvěra a zodpovědnost...).

Seminář pro učitele Ostrova Naděje v rámci projektu SlovakAid

Od 29. 1. do 5. 2. 2016 proběhl velmi intenzivní seminář pro všechny učitele a výchovné pracovníky Ostrova Naděje a pozváno bylo pár učitelů z dalších škol v okolí. Semináře se zúčastnilo celkem 30 lidí.

Seminář byl rozdělen na 3 části:

Společná část na téma filozofie humanistické školy a naší vize vzdělávací instituce s nenásilným respektujícím přístupem (4 dny)

Praktická část s dětmi – celodenní hra pro děti ze sirotčince (1 den)

Praktická část výuky práce s počítači a práce s novým výukovým softwarem (3 dny)

Stále se pracuje na velmi silných tématech, jedním z nich je hodnocení. Úplné zrušení známkování se nepodařilo zatím navrhnout, ale už se například neúčastníme srovnávání na regionální úrovni. Dalším velkým tématem je povinnost nošení školních uniforem. Na naší střední škole studenti uniformy nemají, což stále vyvolává diskusi v komunitě i okolních školách.

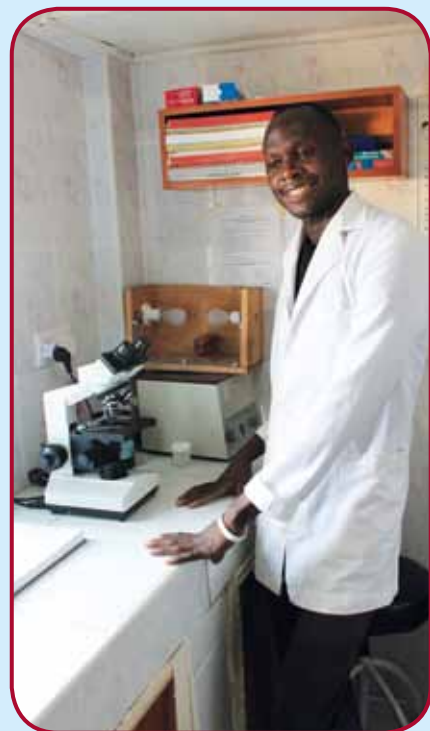

Stavba nové kuchyně s jídelnou

Stavba měla zpoždění kvůli prioritě dokončení střední školy, financím a počasí. Zahájena byla až v lednu 2016. Plán je mít stavbu dokončenou v červenci 2016 a od září ji začít používat.

Počítačová učebna s knihovnou

Budova je dostavěna. Zatím je z naší sbírky plně funkčních 19 počítačů a 5 notebooků. Darované knihy jsou na svých místech v policích a studenti knihovnu využívají k dalšímu studiu. Plánuje se také půjčování knih veřejnosti z místní komunity.

Klinika

Celkově má klinika už 11 zaměstnanců. Clinical officer Chris, který kliniku vede od listopadu 2015, velmi úzce spolupracuje s českými lékařkami Marií a Zuzkou, našimi dlouholetými dobrovolnicemi. Finance pro kliniku máme z grantu pouze do září 2017, takže sháníme sponzory, kteří by převzali náklady a klinika mohla dále fungovat. Lidé z této chudé oblasti nejsou schopni za služby platit takové částky, aby se náklady pokryly z plateb pacientů.

Farma

Proběhla reorganizace a snížení počtu zaměstnanců. Velkou snahou je propojit výuku zemědělství s praktickými leklemi a projekty na zlepšování našeho farmaření. Praktické hodiny výuky jsou pro děti i ze základní školy. Probíhá větší zapojení celé komunity do prací na farmě, například formou pravidelných brigádnických dní. Pronajaté pozemky pro kukuřici a fazole aktuálně nemáme, po loňských záplavách jsme pronájem neprodloužili. Slepíčí farma je v dosavadní podobě prodělečná – zvažuje se změna krmiva (využití hmyzí farmy a zbytků z kuchyně), nákup jiného druhu slepic atd. Chovné rybníky fungují stabilně, vylovené ryby jsou používány v jídelně sirotčince. Chovné klece v jezeře – kompletní výlov se plánuje na červenec 2016. První zkušební výlov 6. 4. 2016 znamenal 53 ryb a druhý zkušební výlov 11. 5. 2016 znamenal 218 ryb.

Řemeslná dílna – výrobky z mastku

Byla realizována druhá část workshopu – v lednu se z výdělku prvního workshopu nakoupilo dalších 5000 kusů hrubě opracovaného zboží z mastku a bylo vybráno 8 nejlepších žen pro toto malé družstvo. Po dokončení byly vybrány pouze 3 nejlepší ženy, které budou nadále nastálo v tomto družstvu pracovat. Ostatní ženy budou vypomáhat formou brigád v případě větších objednávek. Prostory řemeslné dílny jsou součástí stavby kuchyně s jídelnou. Potřebujeme nalézt další prodejní

místa vyrobeného zboží v Evropě, aby vše mohlo dlouhodobě fungovat.

Další rozvoj řemeslných činností

V rámci loňské sbírky se dovezlo také několik šicích strojů a pletačích strojů, takže se připravuje otevření malé krejčovské dílny na výrobu školních uniforem a dalších oděvů. Plánují se také zařadit praktické činnosti pro dívky v sirotčinci i na střední škole. Dalším plánem je výroba ručního papíru z vodního hyacintu a výrobků z něj, například obálek a přání.

Dětské hřiště (nejen) pro nejmenší

V rámci sbírky jsme také dostali od firmy TR Antoš dvě velké houpačky. V únoru 2016 byla vyrobena dřevěná konstrukce a houpačky byly nainstalovány, a děti si je velmi užívají. Ve sbírce se sešla také kola, koloběžky, odrážedla, mini trampolína a skluzavka. Doufáme, že se hřiště brzy podaří doplnit ještě dalším vybavením, jako jsou například prolézačky, pískoviště, kolotoč nebo skluzavka.

Projekt to je velmi komplexní, proto hledáme dobrovolníky na pomoc s jeho realizací a rozvojem! Přijďte na setkání Klubu přátel Ostrova Naděje do Prahy 23. 6. v 18 hod. nebo volejte, pište, sledujte facebook a webové stránky, plánují se další pravidelná setkání. Děkuji a těším se na spolupráci.

Dana Feminová

dana.feminova@adopceafrika.cz, mobil 777 711 911

Moje první cesta do Keni

V kanceláři Centra Narovinu pracuji již třetím rokem a nyní jsem měla možnost podívat se poprvé do Afriky a vidět naše projekty přímo v Keni.

S Danou Feminovou, ředitelkou naší organizace, jsme se v polovině ledna vydaly na třítydenní pracovní cestu, jejímž hlavním cílem bylo zorganizovat víkendové setkání pro keňské dobrovolné koordinátory adopcí a seminář pro učitele v našem komunitním centru Ostrov Naděje. Dana měla mezičas vyplněný nejrůznějšími schůzkami, například s Jamesem, který vede výrobu mastku pro náš e-shop, se zaměstnanci nairobské kanceláře či s velvyslancem slovenské ambasády. Po přejezdu do našeho komunitního centra pak například řešila věci okolo stavby střední školy a výukového kurikula, měla schůzky se všemi zaměstnanci, s prvními studenty naší střední školy a s místní komunitou. Já měla připravený výtvarný a fotografický workshop pro děti, koordinovala jsem distribuci výtvarných potřeb a hraček z loňské sbírky, a především jsem fotila a natáčela. Celkem jsem za ty tři týdny vyfotila téměř 7000 snímků, ale to máte hned, když se děti neustále hýbou a před foťákem nejraději mávají. Zachytit momentku bez rozmazané tváře a bez cizí trčící ručičky a nožičky tak není jednoduché. Ani na chvíli jsme se nezastavily, a i když jsem spala maximálně šest hodin denně, byla jsem stále nabitá energií.

Pokud bych měla své pocity v krátkosti shrnout, tak celá cesta byla jedním úžasným zážitkem. Celou dobu jsem si připadala jako kdybych vstoupila do fotografie, kterých jsem z Keni a našeho projektu komunitního centra viděla nespočet. Najednou jsem to ale byla já, kdo jel autem po silnici, kde je jen udusaná hlína, uprostřed silnice stojí oslíci, na krajnici stojí mini obchůdky s ovocem, všude je plno odpadků a mezi tím se proplétá plno lidí a dětí. Navštívila jsem školu ve slumu postavenou z plechu, s úzkými lavicemi, kde mi děti na přivítanou zazpívaly písničku, a já jim na oplátku zarecitovala básničku – češtině sice nerozuměly, ale přišlo jim to velmi veselé. Nejsilnější dojem však ve mně zanechalo první ráno v našem komunitním centru, do kterého jsme přijely za tmy po desetihodinové cestě z Nairobi. Ráno jsem nemohla dospat a tak jsem vyskočila z postele, tedy lépe řečeno, vymotala jsem se z moskytiéry, a ote-

vřela dveře domečku, kde jsme byly ubytované. Předem mnou se ukázaly budovy naší školy, Viktoriino jezero a ozvaly se hlasy dětí... Jen jsem tam tak chvíli stála a nevěřila, že jsem opravdu tam. To samotné by stačilo k tomu, aby se cesta stala nezapomenutelným zážitkem, ale samozřejmě hlavní jsou lidé, kteří náš projekt tvoří. Setkání se všemi těmi, které jsem znala z vyprávění a kterých si vážím za jejich nesmírnou práci, bylo ještě více neuvěřitelnější: mé keňské kolegyně, se kterými si každý týden vyměňujeme několik emailů a zpráv, naši koordinátoři adopcí, Joash, náš manager projektu Ostrova Naděje, opětovné setkání s Kenem, ředitelem nairobské kanceláře, Kevinem a Vincentem, učiteli naší základní školy, kteří byli před rokem v České republice, a samozřejmě setkání s dětmi, a nejen těmi, které jsem znala podle fotek z naší databáze a znala jejich příběhy: Davida, kterému jsme hledali nového adoptivního rodiče, Regana, který je na mnoha našich fotkách, či Jovientu, kterou si pamatuji z databáze podle jména. A mnoho dalších a dalších.

Někdy je náročné sedět v kanceláři u počítače nad tabulkami a administrativou, kdy děti jsou skryty pod svými identifikačními čísly, ale pocít, že pracuji na něčem, čemu věřím a co je smysluplné, a nyní vzpomínky na to, co jsem zažila, mi každý den dodává novou energii do práce.

Lenka Čapková

DĚKUJEME divadlu SEMAFOR za benefiční představení pro děti z komunitního centra Ostrov naděje

12. května se sešlo 13 umělců divadla Semafor, aby podpořili děti v Keni. Divadlo Semafor již od roku 2007 podporuje vzdělání keňské dívky Ashley Wambui v programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku. Představení se zúčastnili Jiří Suchý, Jitka Molavcová, Jiří J. N. Svoboda, Olina Patková, Jolana Smyčková, Adéla Zejfartová, Irena Musilová, Lucie Černíková, Michal Stejskal a orchestr divadla Semafor. Všichni vystoupili bez nároku na honorář, aby podpořili děti z komunitního centra Ostrov Naděje na Rusinga Island v Keni. Výdělkem benefice ve výši 28 200,- Kč podpoříme dostavbu střední školy, která je součástí projektu komunitního centra Ostrov Naděje.

Děkujeme také všem sponzorům – za uveřejnění pozvánek v médiích a na sociálních sítích, společnosti For Dreams za přenos zvuku, vedení divadla Semafor za umožnění představení za symbolickou hodnotu 1,- Kč, České televizi za iVysílání koncertu, který můžete zhlédnout online na www.ceskatelevize.cz/ivysilani a v neposlední řadě vám všem, kteří jste si

zakoupili vstupenku a toto představení jste osobně podpořili. DĚKUJEME.

Simona Heřtusová

Módní přehlídka v GASKu ADO Narovinu!

V pátek 27. května v 16 hodin proběhla v barokních prostorách Galerie Středočeského kraje benefiční módní přehlídka, jejíž výtěžek putoval na podporu projektu Centra Narovinu, Ostrov Naděje. V rámci akce byl otevřen i férový obchůdek, kde si návštěvníci mohli zakoupit produkty přímo z Keni, a to například

kávu, čaj anebo výrobky z mastku. Zisk z jejich prodeje je také věnován na podporu Ostrova Naděje.

Své kolekce zde představila šestice mladých návrhárek z ateliéru Design oděvu ve Zlíně, jmenovitě Mirka Cucová, Lucia Sládečková, Hana Prchalová, Ilona Fojtíková, Barbora Mrňáková a Anežka Berecková. Kolekce byly vytvořené na individuální témata během zimního semestru tohoto roku.

Celé odpoledne zahájil Václav Veselý, který představil celou akci i návrháčky samotné, a po něm se slova ujala Simona Heřtusová z Centra Narovinu, která přiblížila projekt, na jehož podporu se událost konala. Poté následovala samotná módní přehlídka a po skončení bylo pro návštěvníky přichystáno menší občerstvení.

Dětem z komunitního centra Ostrov Naděje bylo posláno 4 002,- Kč. Děkujeme.

Barbora Mrňáková

Kampaň na získání nových firemních partnerů

Jelikož se projekt Ostrov Naděje – komunitní centrum na Rusinga Island v Keni neustále rozrůstá, je potřeba hledat nové partnery, se kterými bychom ho mohli postupně budovat a vést ke konečné soběstačnosti a udržitelnosti.

Rozhodli jsme se proto, že oslovíme 5 000 firem s nabídkou partnerství s tímto projektem. Díky České rozvojové agentuře, která nám poskytla finanční prostředky v rámci grantu, můžeme uskutečnit Corporate Mailing a pomocí dopisů jednotlivé firmy oslovit.

Firemní zástupce zveme na snídani, kde bude v příjemném prostředí podávána keňská káva a čaj, budou se moci setkat s ostatními zástupci firem s podobným přístupem a my jim představíme náš projekt a možnosti spolupráce.

Víte i Vy o nějaké firmě, která by se ráda stala naším partnerem? Pošlete nám na ně kontakt, kontaktujte nás vy, či je odkažte na

POZVÁNKA

Férová snídane s vůní Afriky

Networking pro rozvoj a společenskou odpovědnost

Přijďte posnídat a ochutnat kvalitní keňskou kávu a čaj. Setkejte se se zástupci firem z mnoha oborů, které spojuje společný zájem. Seznamte se s různými možnostmi spolupráce během krátké prezentace projektu. Těšit se na Vás budou i stávající firemní partneři projektu Ostrov Naděje.

19. a 22. září 2016, 9.00 – 10.30 hod.

KAVÁRNA & GALERIE Art-n-Coffee

Pasáž České národní banky, Na příkopě 24, Praha 1

R.S.V.P.

Rezervace vybraného termínu je z důvodu omezených míst nezbytná, děkujeme.

tel. 608 938 139
helena.andrejova@adopceafrika.cz
www.adopceafrika.cz

naše stránky, kde je přímo na hlavní stránce banner „Firemní partnerství“, pod kterým jsou veškeré potřebné informace. Pozvěte je také na snídani, která se bude konat v září v centru Prahy, v krásném prostředí kavárny & galerie Art-n-Coffee.

Děkujeme a těšíme se na spolupráci.

Helena Andrejová

Fandíte nám?
Podpořte nás na GIVT.cz!

1. Nakupujte na oblíbených e-shopech
2. Část z vaší útraty půjde nám
3. Vy nezaplatíte ani korunu navíc!

Klikni a pomáhej přes Givt.cz

Víte, že svým nákupem na internetu můžete podpořit Centrum Narovinu?

Je to jednoduché. Vy nakupujete a Givt posílá peníze neziskovým organizacím. Vybrat můžete ze 339 e-shopů, například Mall, Booking.com, Zoot, Baťa, Dáme jídlo, Čedok, Tescoma, Tchibo, Dormeo. Nezaplatíte ani korunu navíc a podpoříte ty, které máte rádi.

Více na Givt.cz, kde je také ke stažení chytrá aplikace pro mobilní telefony.

givt

Petra si chce koupit nový svetr:

Jde na GIVT.cz a prohlídkou na e-shop.

Objedná a zaplatí 629 Kč.

Petra přispěla 63 Kč na Centrum Narovinu.

Petra má nový svetr.

A nezaplatila ani korunu navíc!

Podpořte ty, které máte rádi!

